

ת"פ 3582/10/13 - מדינת ישראל נגד מוחמד מציעי

בית משפט השלום בכפר סבא

ת"פ 3582-10-13 מדינת ישראל נ' מציעי(עציר) 23 יוני 2014

לפני בעניין: כב' השופט מיכאל קרשן
המאשימה

מדינת ישראל

נגד
הנאשם
מוחמד מציעי (עציר)

נוכחים:

ב"כ המאשימה עו"ד דנית שושן
הנאשם הובא וב"כ עו"ד אמיר נטור

גזר דין

1. הנאשם, מוחמד מציעי יליד 1976, הורשע לאחר שמיעת ראיות בביצוע כל אשר יוחס לו בכתב האישום וכפועל יוצא בעבירה של פציעה בנסיבות מחמירות, לפי סעיף 335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן - "החוק"). הנאשם זוכה מביצוע עבירה של החזקת סכין לפי סעיף 186(א) לחוק.

2. לפי עובדות כתב האישום, בין הנאשם לר' א' ח' (להלן - "המתלונן") היה סכסוך שבעקבותיו נערכה סולחה בין הצדדים על ידי השייח עמאד ראשד גאנם (להלן - "השייח"). כיומיים טרם המועד הרלוונטי לכתב האישום הבחין המתלונן כי מספר בני משפחה קטינים ממשפחתו של הנאשם זרקו אבנים לעבר ביתו. הנאשם ניגש לשייח ועדכנו בדבר. השייח אמר שישוחח עם הורי הקטינים.

ביום 28.9.2013 בשעה 17:00 או בסמוך נסע המתלונן יחד עם אשתו וילדיו הקטינים ברכב מסוג פג'ארו בישוב זמר. המתלונן עמד ליד אחד הבתים בישוב. למקום הגיע הנאשם כשהוא נוהג ברכבו מסוג טויוטה קורולה. הנאשם עצר את רכבו סמוך לרכב המתלונן, שאל את המתלונן מדוע אמר כי בנו זרק אבנים לעבר ביתו ואמר לו שהוא משקר. לאחר דין ודברים מילולי בין השניים שאל הנאשם את המתלונן האם הוא רוצה לראות משהו.

המתלונן יצא מרכבו וניגש לרכב הנאשם. הוא רכן דרך חלון רכבו של הנאשם כשהנאשם יושב בתוכו. הנאשם נטל סכין ודקר באמצעותה את המתלונן בבטנו מתחת לבית השחי ובידו. בהמשך אמר הנאשם למתלונן "עכשיו תלך למשטרה אני ישבתי 7 שנים בבית סוהר על ביטחון ולא איכפת לי להרוג אותך ולשבת 100 שנים".

כתוצאה ממעשי הנאשם נפצע המתלונן, נגרם לו חתך באורך 2 ס"מ בידו השמאלית, חתך בבטנו ומתחת לבית השחי, והוא נזקק לטיפול רפואי הכולל תפרים ואף אושפז בבית חולים.

3. לחובתו של הנאשם שתי הרשעות קודמות. בשנת 2002 הורשע בביצוע עבירות של העסקת תושב זר וכניסה לישראל שלא כחוק, ונדון למאסר בפועל בן 6 חודשים. בשנת 2003 הורשע בבית המשפט הצבאי בשומרון בביצוע עבירות ביטחוניות חמורות ונדון, בין היתר, למאסר בפועל בן 6 שנים ומחצה.

4. ב"כ המאשימה טענה כי מעשה האלימות החמור שבוצע על ידי הנאשם מצדיק קביעת מתחם עונש הולם שנע בין 18 ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל. לדברי התובעת, האירוע הסתיים בנס בתוצאות קלות יחסית ויכול היה להסתיים גם במותו של המתלונן. משום כך מן הראוי לגזור את עונשו של הנאשם ברף העליון של המתחם, וכן יש לחייבו במאסר על תנאי, קנס ופיצוי לנפגע העבירה.

5. ב"כ הנאשם ציין את נסיבותיו האישיות של הנאשם, ובעיקר היותו אב לחמישה ילדים העובד לפרנסתו. לדברי הסנגור יש להתחשב לקולה בתקופת המעצר הממושכת אותה מרצה הנאשם, מתחם העונש ההולם מקרה זה הוא חודשי מאסר ספורים, וכן הפנה לטיב הפציעה. ב"כ הנאשם עתר בסופו של יום לעונש מאסר כאורך תקופת המעצר.

דין והכרעה

קביעת מתחם העונש ההולם

6. מתחם העונש ההולם את מעשה העבירה שביצע הנאשם ייקבע בהתאם לעיקרון המנחה בענישה, הלא הוא עיקרון ההלימה, בהתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירות, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

7. הנאשם רגז על כך שהמתלונן פנה לשייח האמון על הסדרת הסכסוך בין הצדדים בתלונה על התנהגותם של בני משפחתו. הנאשם הבחין במתלונן כשהוא נוסע עם בני משפחתו ביישוב זמר. הוא עצר את רכבו סמוך לרכב המתלונן, התעמת עמו מילולית אודות פנייתו לשייח, ואז קרא לו אליו, ושאל אותו אם הוא מוכן להישבע בקוראן שאמר אמת לשייח. משסירב המתלונן להצעת הנאשם, אמר לו הנאשם להסתכל לתוך הרכב, ובעודו רוכן פנימה דקר אותו בבטנו באמצעות חפץ חד. למתלונן נגרם גם פצע התגוננות באגודל יד שמאל.

8. עקרון ההלימה בין העונש לטיב המעשה בנסיבותיו מצדיק, במקרה חמור זה, ענישה קשה ומכאיבה. בצדק טענה ב"כ המאשימה כי תוצאות המעשה יכולות היו להיות חמורות בהרבה, שכן הנאשם דקר את המתלונן בבטנו.

9. **הערך החברתי המוגן** בו פגע הנאשם הוא ערך השמירה על שלמות הגוף.

10. העונש המרבי הצמוד לעבירה של חבלה חמורה לפי סעיף 335(א)(1) לחוק הוא שש שנות מאסר. המחוקק מביע דעתו בנוגע לחומרתן של עבירות באמצעות העונש המרבי שהוא קובע להן. לא דין תקיפה סתם
עמוד 2

שהעונש המרבי עליה הוא שנתיים מאסר כתקיפה הגורמת חבלה, שהעונש המרבי עליה הוא שלוש שנות מאסר. ולא דין תקיפת הגורמת חבלה, כדין פציעה כשהעבריים נושא נשק חם או קר, כבענייננו.

בקביעת מתחם העונש ההולם יש להביא בחשבון כלל השיקולים גם את חומרתה הכללית של העבירה, בהתאם לקביעת המחוקק.

11. תופעת האלימות בחברה מאיימת על העיקרון העומד בבסיסה של כל מדינה מתוקנת והוא ביטחונם האישי של אזרחיה ותושביה, אשר זכאים להגנה על שלום גופם מפני פרצי אלימות מזדמנים.

יישוב סכסוכים בין הבריות בדרכי אלימות הוא נגע שיש לשרש מן היסוד, וזאת, בין היתר, בדרך של ענישה מכאיבה בדמות מאסרים לריצוי בפועל, ואף לתקופות משמעותיות [ע"פ 3562/05 פלוני נ' מדינת ישראל (2005)]; ע"פ 1132/07 מקונן נ' מדינת ישראל, (2007).

12. על רק דברים שאמרתי למעלה, וכן לאחר שהדרכתי עצמי מן הקביעות העונשיות בפסק דינו של בית המשפט העליון בע"פ 8597/07 זועבי נ' מדינת ישראל (2008), אך מתוך מודעות לכך שהמקרה שנדון שם חמור מן המקרה שלפניי, אני קובע כי מתחם העונש ההולם את מעשי הנאשמים במקרה זו הוא מאסר בפועל שבין 18 חודשי מאסר לריצוי בפועל ל-36 חודשי מאסר לריצוי בפועל, בתוספת ענישה נלווית.

קביעת העונש

13. לצורך הקביעה מהו העונש המתאים לנאשם, יש להתחשב בפגיעת העונש בנאשם ובבני משפחתם. עונש מאסר לריצוי בפועל יפגע בנאשם וגם בבני משפחתו, אך בענייננו אין בנתונים אלה לבדם כדי למנוע מן הנאשם את העונש לו הוא ראוי.

14. הנאשם לא הודה בביצוע העבירה ולא הפנים את הפסול במעשיו. הנאשם אינו זכאי אפוא להקלה כלשהי בעונש על רקע זה.

15. הנאשם אינו זכאי להקלה בעונש משום זיכוי מעבירה של החזקת סכין. נקבע בהכרעת הדין כי הנאשם דקר את המתלונן בבטנו באמצעות חפץ חד, והזיכוי מביצוע העבירה האמורה אינו מפחית דבר מחומרת מעשהו של הנאשם.

16. יש מקום להקל במידת מה בעונשו של הנאשם נוכח תקופת מעצרו הארוכה, משום שתנאי ההחזקה במעצר קשים מתנאי ההחזקה במאסר.

17. השיקול של הרתעת הרבים הוכר במסגרת תיקון 113 כשיקול רלוונטי במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם (סעיף 40ז), ובלבד שיש סיכוי של ממש שהחמרה בעונש תביא להרתעת הרבים. פסיקה עקבית של בית המשפט העליון קובעת שקיימת זיקה בין חומרת העונש להרתעת הציבור מפני ביצוע עבירות דומות בתחום האלימות.

18. אין בענייננו שיקולים המצדיקים סטיה לקולה ממתחם העונש ההולם, ודעתי היא כי העונש המתאים למעשהו של הנאשם צריך, אכן, כעמדת המאשימה, להתקרב לרף העליון.

19. למתלונן נגרם נזק. ראיתי לנכון לחייב את הנאשם בפיצוי לטובתו.

סיכום

20. לאחר ששקלתי את מלוא השיקולים והנסיבות לקולה ולחומרה, החלטתי להשית על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר בפועל למשך 30 חודשים, בניכוי ימי מעצרו מיום 28.9.2013 ועד היום.

ב. מאסר על תנאי בן 7 חודשים, שלא יעבור בתוך תקופה בת שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר כל עבירת אלימות.

ג. פיצוי בסך 2,500 ₪ לקורבן העבירה, עד תביעה 9 לכתב האישום. הפיצוי יופקד במזכירות בית המשפט לא יאוחר מיום 1.9.2014, ויועבר לידי נפגע העבירה על פי פרטים שתמסור המאשימה תוך 7 ימים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"ה סיוון תשע"ד, 23 יוני 2014, במעמד הנוכחים.